

Обезженщенна пустеля

Михайль Семенко

Дивлюсь на гори із вікна
На простір дикий цієї пустки
І пригадалася вона
Забилось серце хутко-хутко

Згадались тіні теплий присмерк
І світло милої кімнати
І серця бої серця тиски
Умовностей невірні ґрати

Не знаю може ждеш і досі
І мнеш зів'ялі вже троянди
Троянди уплітаєш в коси
Троянди палиш в серця гарті

І я в обіймах цієї пустки
Дивлюсь на море в струмкоскелі
А серце б'ється хутко-хутко
В цій обезженщенній пустелі.